

שורת הבניינים המתמשכת שמאלה ממרכז השיכונים תשמש מרכז לבנייה החדש באילת. כיום עומדים שם בית הספר המקומי, בית פיליפ מורי המפואר ובית החלוצות החדש.

למחצה. בפניה מצד ימין: מסלול התעופה. ששה קילומטרים דרומה מהקצה השמאלי מוחזל גבול מצרים. טקבה, על הגבול הירדני נמצאת שלשה ק"מ מזרחה.

הבסון והצריפים שלה לא ישיחיתו את הנוף הנפלא של החוף. במרכז: הגן היחיד של אילת, אשר למרות המאמצים העקשי-נים שהושקעו בו לא עבר עדיין את השלב הנסיוני הקרוב

י. יושע קליין (44) הוא בעל ההון הישראלי היחיד שחשב בריצנות על אילת. הוא הקים בה נגריה מיכנית גדולה, מרצפיה, מסחיית שטיחים, את בית מלון סיני הנאה. עתה החליט גם לעבור לאילת לצמיתות. ל"מחרת הודעתו של שר הפיתוח כי מס ההכנסה יבוטל, הודרו להודיע על הורדה ניכרת במחירי האכסנה בבית המלון שלו.

י. יוסף קופמן, סטפן בן 22 ש"הגיע לאילת לפני שלושה חודשים לתקור פה קצרה, חושב להשתקע בה לצמיתות. העבודה באילת מצויה בשפע אך המחזור בדור מאפשר קליטה מצומצמת בלבד של תושבים חדשים. עתה בונים 150 יחידות דיור לעולים, שיועברו לאילת ישר מן האניה, יעבדו במכרה של הנחושת בתימנע.

י. יעל (6), תלמידת כיתה ג' היא אחת מ-22 ילדי בית הספר המקומי, שאף אחד מהם לא נולד באילת והמתאקלים במהירות מפליאה. גן בית הספר צויד לגמרי, מלבד חלקה קטנה של אדמה פורית, המסמיתת שעורה וצנונית. האדמה נשלחה מכל חלקי הארץ, כתשובה לקריאת המורה בת עמי, חב"ר קיבוץ כפר גלעדי שהתנדבה ללמד באילת.

השער לאוצרות אופיר

שלמה המלך היה השליט הישראלי הראשון שהבין כהלכה את חשיבותה של אילת כשער למזרח. לפני 3000 שנה בערך, בנה שם את הנמל הראשון המוזכר בהיסטוריה של חופי ים סוף, קרא לו ציפון-גבר. משם יצאו אניות ישראליות עמוסות מחצבי הנגב לאופיר (חבש של היום), חזרו עם מיטעני מזון וחומר-גלם לישובי הנגב וארמונות המלך בצפון. מאז, התייבש שטח הנמל התנכי, האדמה כבשה כמה מאות מטרים מפני הים. במקום ציפון-גבר עומד עתה תל-אל-כליפה, בתוך שטח ירדן. לא הרחק משם, עוגנות מדי יום אניות-משא גדולות, הפורקות את מיטענן בנמל עקבה, נמלה היחיד של ממלכת הירדן. דרכו עובר עתה חלק רציני של כל ייבוא המדינה

בימים ההם במקום הזה. פולה ודוד בן-גוריון, בשעת ביקורם באוס-רשרש, לפני 16 שנה. את הבתים הערביים אפשר להכיר עדיין בצילום אילת החדשה (למעלה).

והצבא הבריטי בירדן. אילת הישראלית, לעומת זאת, יורשת ציפון-גבר, סגורה ומסוגרת בפני חסחר חמי.

למיום שנה אחרי ימי שלמה, עוד מילא נמל אילת את תפקידו החיוני לארץ זו. היסטוריון ערבי, שביקר בו במאה העשרית, תיאר את המקום (עאילאת) כנמל חשוב מאד של ארץ-ישראל. "כאן", כתב, מרוכז המסחר של החיגאוי. כל מיטען היוצא או נכנס לארץ הערבים עובר במחסנים של עאילאת..

הצלבנים הבינו את ערכה האיסטרטגי של אילת. ממלכתם, אשר גבולותיה לא היו שונים בהרבה מגבולות מדינת ישראל, לא ביקשה אמנם מוצא ימי אל המזרח, חשבה את עצמה לחלק של אירופה, סמכה על גמלי הים התיכון לייבוא מזונה. במקום להשתמש באילת כנקודת-מגע עם המרחב, ניצלו אותה הצלבנים כסריו בין מדינות ערב. בשנת 1182 העבירו לשם דרך חיבשה כמה ספינות שנבנו מעצי היערות שכיסו אז את הרי מואב, הטילו מצור על אי פרעון המצרי, המשמש כיום מיבצר הצבא המצרי לחסימת מיצר אילת. משם ערכו ספינות הצלבנים התקפות מתע על השייט הערבי, טיבעו מספר ספינות ערביות שהעבירו צליינים ממצרים לחיגאוי, נחתו על חוף ערב עצמו, הרגו וחשמידו. התוצאה לא איתרה לכוא: העולם המוסלמי הודעו, ספינות מלחמה מצריות השמידו את חצי הגוצרי, חיסלו את היאחות הצלבנים בחוף ים סוף.

סדרת הכיבושים שעברה על ארץ-ישראל מימי סלאח אל-דין במאה ה-12 ועד לפשיטה של לורנס תברסי ב-1917, רוששה את הארץ. אילת איבדה את חשיבותה, הפכה תחנת-מעבר קטנה לשיירות צליינים. בשנת 1925, כאשר התכוננו שבטי אל-סעוד לכבוש את המקום מידי השריף חוסיין נכנסו יחידות בריטיות לעקבה, קבעו כי חבל זה של החיגאוי שייך להם, ואילו אילת נכללה בתוך תחומי פלסטינה. רק לפני עשר שנים, כאשר הוכרזה עבר-אירדן כממלכה עצמאית, צירפה בריטניה את אזור עקבה לתחומי ממלכתה של עבדאללה.

הנור נורי (33) הגיע לאילת לפני ארבע שנים, כנציג אגף הערבה. כיום הוא ראש המועצה המקומית. "אילת יכולה להפוך ליישוב בן 2000 נפש — גם אם לא יוסר ההסגר הימי. אילו היינו חטים פחות על כספים בעבר ושווהים לאילת אניות בקביעות, היינו קובעים עובדה קיימת לגבי המצרים, אך אילת לא זכתה עד כה ליחס הנכון."

ליזה אטמון היא מזכירתו של ראש המועצה, ילדת חיפה שבאה לאילת ב"עקבות בעלה, העובד שם במוסד ממשלתי. בשאר חלקי הארץ רק תושב אחד מתוך ארבעה-חמשה הוא מפרנס, ואילו באילת קטן מאד מספר המשפחות ושניים מתוך כל שור שה תושבים הם מפרנסים עצמאיים, הצוברים את כספם לקראת ביקור חצי-שנתי צפונה.

י. יהונתן יעקובוביץ הגיע לאילת לפני חמש שנים. הוא העגלון המקומי, בעל מעדניה ובית-חרושת קטן לסודה ("היחידה בחלק זה של העולם ו"). את חכל עשה ב"כוחות עצמו. משרד המסחר והתעשייה חב" סיח הלוואה לרכישת מכונה מיוחדת לבקבוק קי סודה קטנים, שכחה מאז את הבטחתו. בקבוקי הסודה מובאים מבאר-שבע הרחוקה.